

den ærede Ordfører, at det ikke burde fremføres paa Finantsloven, men paa særlig Lov. Jeg er i saa Henseende uenig med den ærede Ordfører; jeg finder, at disse Udgifter, betragtede i og for sig, have deres ganske naturlige Plads paa Finantsloven. Grunden for Regjeringen til at fremføre Forslag af denne Art, ikke paa Finantsloven, men paa særlig Lov, er et ganske naturligt Hensyn til det andet Thing, som vilde faae mindre Tid til at overveie saadanne Sager, hvis de fra først af vare optagne paa Finantsloven, men da denne Indvending, som forekommer mig nærmest at maatte stilles fra det andet Things Side, er rydder af Veien, idet det andet Thing for sit Vedkommende har havt Sagen under omhyggelig Overveielse og for sit Vedkommende sagt Ja til den, ser jeg ikke rettere, end at man naturlig kan gaa den Vej, at stille disse Pengesummer op paa deres Plads i Finantsloven. Hvor længe man kan udsætte at ombygge eller at opføre en ny Bygning til polyteknisk Værestanstalt, kan jeg ikke udtale nogen bestemt Dom om; men at den Tid snart maa komme, da det ikke forsvaerligt kan udsættes længer, derom har jeg ingen Tvivl. Det plantefysiologiske Laboratorium er jo en helt ny Sag, saa at Forholdet der er et andet; men jeg skal dog sige, at hvis man ønsker, at denne specielle Del af den botaniske Videnskab skal fremmes her i Landet, maa man give de Paagældende de nødvendige Bygninger, det nødvendige Laboratorium til deres Arbeiders Udførelse. Det nytter kun lidt, at man har en Docent, naar man ikke har Andet end et mørkt Kammer at give ham til at arbejde i. Hvad det mineralogiske Musæum angaar, er den nuværende Plads i Musæet i den Grad indskrænket, at en stor Del af dets allerbedste Thing ikke kunne opstilles der, men maa staa henstillede i Kasser paa Universitetets Loft, ja en stor Del af det mineralogiske Musæums Gjenstande er jo gaaet tabt paa Grund af, at vi ikke i Tide have faaet en ny Bygning, idet de vare installerede i den øverste Mezzaninetage paa Christiansborg Slot og nu ere gaaede til Grunde ved Ildbranden. Jeg maa med Hensyn til dette Musæum omtale, at skulde det ikke lykkes i Aar at faae en Bevilling til ny Musæumsbygning gennemført, maa der aldeles nødvendig træffes Foranstaltning til Udvidelse af Musæet, hvor det nu er. En ringe Udvidelse kan ske der, og det er Ministeriet ogsaa betænkt paa, hvis det ikke skulde lykkes at føre Sagen saa vidt igjennem, at vi faae en ny Bygning. Jeg er ikke enig med den ærede Udvalgsflertal i, at der er nogen virkelig Forskjel paa Videnskabernes Selskab og det

danste Landhusholdnings-Selskabs juridiske Stilling med Hensyn til deres Ret eller i alt Fald paa deres moralske Ret til at have Plads i en af Statens Bygninger. Kan man maasse paa den ene Side finde ud af de ældre kongelige Tilfagns Ordlyd, at Videnskabernes Selskabs Ret skulde være noget større, hvad der efter min Mening kan være tvivlsomt nok, er det paa den anden Side sikkert, at den faktiske Tilstand har været den, at Landhusholdnings-Selskabet lige siden Stiftelsen og til nu for ganske kort Tid siden aldrig har været ude af en kongelig Bygning, medens Videnskabernes Selskab i lang Tid, nemlig efter den forrige Slotsbrand i 1795, har maattet leie sig Lokaler. Jeg tror, at disse to Selskaber staa lige, og at de derfor ogsaa, betragtede fra et Retfærdighedsstandpunkt, bør behandles lige. Det andet Spørgsmaal, om Godtgjørelsen skulde udbetales af Kultusministeriet eller af Indenrigsministeriet, betragter jeg naturligvis som en aldeles ligegyldig Sag. Det gjør mig ondt, at det ærede Flertal har stillet Forslaget under Nr. 276. Jeg kan ikke Andet end anerkjende, at Udvalget ligesom ogsaa dette Ting i tidligere Aar har været meget villig til at bevilge de fra min Side stillede Forlangender til dem om Udgivelse af Bærker, hvori ældre Kirker vare afbildede. Jeg havde derfor Haabet, at den samme arkeologiske og kunsthistoriske Sands vilde have ledet til at bevilge, hvad jeg her har forlangt til Tilvebringelse af kolorerede Afbildninger til Vejledning ved Restauration af udstaaret og malet Træværk i Kirkerne, som jeg tror vilde gjøre stor Nytte til at bevare, hvad vi endnu have tilbage af saadant Snitværk. Naar jeg har stillet et Forslag under Nr. 279 om Bevilling til Udgivelse af en samlet Beretning om den af Premierlieutenant Hovgaard ledede arktiske Expeditions zoologisk-botaniske Udbytte, er det jo en Fortsættelse af, at der i Fjor blev bevilget 2,000 Kr. til at faae Sagerne opstillede i zoologisk Musæum. Nu er Meningen den, at faae et Bærk udgivet om disse Samlinger for derigjennem at vise baade Befolkningen herhjemme og Fremmede, hvad der paa denne Expedition er udrettet paa dette specielle videnskabelige Omraade, og det forekommer mig naturligere og rimeligere, at dette gjøres strax, saa hurtigt som man kan, efter at Expeditionen er endt, end at det opsættes i en halv Snes Aar, saa at hele Sagen i Mellemtiden maasse er glemt. Med Hensyn, til hvad den ærede Ordfører yttrede om Ministeriets Bemærkninger i Anmærkningerne til en Bevilling af 4,000 Kr. til en fri Tegnekole, nem-